

Udskriftsdato: mandag den 15. juni 2026

KEN nr 9243 af 15/01/1999 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse O-9-99 om kontanthjælp - formue - børneopsparing - banklån

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200635-98

Ankestyrelsens principafgørelse O-9-99 om kontanthjælp - formue - børneopsparing - banklån

Resume:

En kommune kunne ikke give afslag på kontanthjælp under henvisning til at ansøger kunne optage lån i banken med sikkerhedsstillelse i en børneopsparing, der var bundet indtil ansøger fyldte 21 år.

Begrundelsen var, at børneopsparingen ikke kunne betragtes som formue, da den var bundet og således ikke kunne gøres til genstand for overdragelse eller pantsætning.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 39, stk. 1

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 14

Sagsfremstilling:

Ved sin henvendelse i socialforvaltningen i januar måned 1998 om kontanthjælp oplyste ansøger, at han havde en børneopsparing på 23.000 kr., der var bundet indtil den 21. marts 1998. Samtidig oplyste han, at han havde gæld til banken på 27.500 kr.

Kommunen gav afslag på kontanthjælp og begrundede afgørelsen med, at ansøger efter fradrag af formue, hensat til bolig eller uddannelse, ialt 20.000 kr., havde en formue på 3.300 kr., som han skulle anvende til forsørgelse, før der kunne bevilges kontanthjælp.

Det var oplyst, at ansøger optog lån i banken til dækning af husleje og faste udgifter i februar måned 1998.

Ankenævnet fandt, at ansøger var berettiget til kontanthjælp fra ansøgningstidspunktet.

Begrundelsen for afgørelsen var, at ansøger ikke på ansøgningstidspunktet havde midler til forsørgelse, idet hans børneopsparing på daværende tidspunkt ikke kunne hæves.

Nævnet fandt tillige, at forvaltningen ikke efterfølgende kunne afslå at yde ansøger hjælp under henvisning til, at han havde skaffet midler til forsørgelse via pengeinstitut. Nævnet henviste i denne forbindelse til SM 0-34-92.

I klagen til Ankestyrelsen anførte kommunen bl.a., at kommunen i den senere tid havde haft henvendelser fra unge mennesker om kontanthjælp, uagtet de havde forholdsvis store bundne børneopsparinger. Man fandt det ikke rimeligt, at der skulle udbetales kontanthjælp, når de unge mennesker kunne optage lån i banken og således indirekte få det offentlige til at betale udlandsrejser mv. Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en ansøger, der har en børneopsparing, der er bundet frem til den 21. år, er berettiget til kontanthjælp eller kan henvises til banklån med sikkerhed i børneopsparingen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger var berettiget til kontanthjælp fra ansøgningstidspunktet, uanset at han var i besiddelse af en børneopsparing med et indestående på 23.000 kr.

Begrundelsen for afgørelsen var, at børneopsparingen ikke kunne betragtes som formue, hvoraf ansøgers økonomiske behov kunne dækkes.

Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at børneopsparingen var bundet indtil den 21. marts 1998, således at den indtil dette tidspunkt hverken kunne gøres til genstand for overdragelse eller pantsætning.

Det forhold, at ansøger ved optagelse af private lån havde været i stand til at afholde sine faste udgifter i februar måned 1998 var ikke en omstændighed, der kunne give grundlag for at undlade at yde hjælp efter bistandsloven.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.

Det tilføjes i afgørelsen, at kommunen ville have haft mulighed for at kræve den ydede hjælp tilbagebetalt efter bistandslovens § 26 stk. 1 nr. 3, under henvisning til, at ansøger kunne hæve børneopsparingen den 21. marts 1998 og derfor inden for kortere tid ville være i stand til at tilbagebetale den ydede hjælp.